

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 185 /2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

123/2019. (IV. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. május 28-án, előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2019. április 4-én– Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. május 28-án, postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2018. május 17-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. május 17-én 1 óra körül a tartózkodási helyén arra lett figyelmes, hogy az ablakán kopognak, illetve kiabálnak, hogy menjen ki. A panaszos kinézett az ajtón és azt látta, hogy rendőrök keresik őt. Ezek után a panaszos felhívta a 112-es, majd a 107-es telefonszámokat és elkérte a BRFK kerületi Rendőrkapitányság számát, hogy elmesélje a vele történeteket. A panaszosi előadás alapján a panaszosnak a telefonban az ügyeletes tiszt azt a tájékoztatást adta, hogy azonnal menjen ki a lakásból, különben a tűzoltók a panaszosra „törnek” az ajtót. A panaszos ezek után kiment a lakásából, ahol a rendőrök közölték vele, hogy közterületen baseball ütővel garázdaságot követett el. A panaszos ezt nem értette, mert emlékei szerint közterületen 20 óra után nem járt és soha nem is volt baseball ütője. A rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy ez a cselekmény a ház előtt történt. A panaszos a rendőröknek elmondta, hogy ez a terület sorompóval lezárt, táblával ellátott magánterület, de ezektől függetlenül is ilyen cselekményt nem követett el. A panaszos továbbá előadta, hogy egy tűzoltó „leszidta őt”, ki kellett mennie a helyszínre, erre a panaszos azt válaszolta, hogy nem ő hívta ki. A panaszos sérelmezi azt, hogy a rendőrök semmilyen igazolványát nem kérték el és az alapján igazolták a személyazonosságát, hogy elmondta a nevét. A panaszos továbbá sérelmezi azt, ahogy a rendőrök

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

beszéltek vele: „ne nézzem, őket hü..ének azonnal mondjam el mi történt”. A panaszos sérelmezi, hogy az egyik fiatal őrmester, aki a panaszos szerint nem parancsnoki beosztásban volt, erőszakosan rászólt, hogy beszédközben a panaszos a kezével ne mutogasson, majd szólt a többi rendőrnek, hogy „mit szá...dunk vele, vigyük be a francba”. A panaszos kérte, hogy menjenek vissza a lakásba, hogy ellenőrizni tudja, hogy lekapcsolta-e a tűzhelyet, de ezt nem akarták megengedni, ekkor a panaszos jelezte, hogy együttműködik a rendőrökkel, nem tanúsít ellenállást. Ezek után „nagy nehezen” lementek vele a lakásba, azonban azt, hogy felöltözzön vagy az iratait magához vegye már nem engedték meg neki. A panaszosnál csak a lakáskulcsa és a mobiltelefonja volt. A panaszos továbbá előadta, hogy pólóban, rövidnadrágban, és papucsban hagyta el az otthonát. A panaszos tudomása szerint meghallgatásra vitték be a Rendőrkapitányságra, azonban fogdába tették bizonytalan időre. A panaszos kérte, hogy telefonálhasson a munkahelyére, de ezt megtagadták, a telefonját és lakáskulcsát elvették. A panaszos nem tudja, hogy mennyi idő után kinyitották a fogda ajtaját, megbilincseltek és vezető pórázon autóbá ültették, majd visszavitték a lakáshoz. Az egyik nyomozó kérte a panaszoszt, hogy nyissa ki a lakás ajtaját, ekkor a panaszos kérte, hogy vegyék le a bilincset róla, de nem vették le róla. Erre a panaszos azt mondta, hogy akkor nem nyitja ki a lakás ajtaját, majd a nyomozó elvette a panaszos lakáskulcsát és bement a lakásba, ahonnan egy gumibotot kihozott. A panaszos előadása szerint az intézkedés alatt 2 civilruhás nyomozó és 2 egyenruhás rendőr volt jelen. A panaszos az egyik nyomozótól kérte, hogy adják meg az adataikat vagy igazolják magukat, de ezt megtagadták és az egyikük azt mondta, hogy: „majd később”, a panaszos azóta sem kapta meg az általa kért adatokat. A panaszos továbbá előadta, hogy a nyomozó, aki bement a lakásba, megjegyezte a panaszosnak, hogy reméli, nem biztonsági őrként dolgozik, illetve, hogy ezek után legalább 1 hétig fogva tartják majd a panaszoszt a rendőrségen. Ezek után a panaszoszt bilincsből visszavitték a Rendőrkapitányságra, ahol kérdezték tőle, hogy kit értesítsenek, a panaszos az édesanyja elérhetőségét adta meg. A panaszoson véralkohol-vizsgálatot akartak végezni, de ezt megtagadta, mivel úgy gondolja, hogy az otthonában bárki fogyaszthat alkoholt. A panaszoszt, előadása alapján reggelig bent tartották, az ügyeletes tiszt kihallgatta, vallomást nem tett a panaszos, a gyanúsítást megpanaszolta. Továbbá sérelmezi a panaszos, hogy a jegyzőkönyvben már tomfa szerepelt, mivel a lefoglalt eszköz nem baseball ütő. A panaszos édesanyját, a panaszos elmondása szerint 2018. május 17-én 3 óra 30 perckor értesítették, hogy menjen be a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, mert amíg nem megy be, addig nem engedik haza a panaszoszt. A panaszos sérelmezi a túlzott és elfogult eljárást, hiszen szerinte nem történt olyan dolog, ami ezt indokolta volna. A panaszos 2018. május 17-én, 8 óra 30 percre ért haza, ahol azt tapasztalta, hogy nagyon viszket és tele van poloskacsípésekkel.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) Sz. R. r.őrnagy 2018. júniusában az alábbi parancsnoki kivizsgálást készítette:

K. N. r. őrmester és N. T. Zs. r. őrmester 2018. május 15-én 20 órától 8 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a BRFK kerületi Rendőrkapitányság (továbbiakban: Rk) illetékességi területén a BRFK Tevékenység Irányítási Központ (továbbiakban: TIK) alárendeltségében, melynek során a TIK utasítására 2018. május 16-án 1 óra 17 perckor megjelentek a B. utca....szám alatti lakáson, mert a bejelentés szerint a bejelentőt a szomszédja egy baseball ütővel bántalmazta.

R. őrnagy parancsnoki kivizsgálása alapján a bejelentő úgy nyilatkozott, hogy, 2018. május 16-án 00 óra 30 perc körüli időben a lakásában tartózkodott, azonban a szomszéd lakásban hangosan szólt a zene, ezért a – B. utca ... szám alatt lakó fal szomszédjának (a panaszos) az utcára néző ablakán bekopogott, továbbá kérte, hogy a zenét halkítsa le, mivel nem tud tőle pihenni. A panaszos kis idő múlva kijött az utcára egy baseball ütővel vagy gumibottal a kezében, majd - a

II. lépcsőház bejáratí ajtaja előtti területen - előzmény nélkül a nála lévő eszközzel, egy alkalommal arcon ütötte a bejelentőt, majd a panaszos visszament a lakásába.

R. őrnagy továbbá előadta, hogy a bejelentő az ütés helyét fájlalta, továbbá az láthatóan fel volt dagadva. A panaszoszt név szerint nem tudta azonosítani, annyit tudott nyilatkozni, hogy a panaszos a B. utca ... számú lépcsőház alagsori lakásban lakik egyedül, továbbá személyleírást adott róla.

A járőrök a bejelentőhöz mentőt, valamint az intézkedés biztonságos lefolytatása céljából további rendőri egységeket is kértek, mivel a bejelentő elmondta, hogy a panaszos erős testalkatú, kb.: 130 kg testsúlyú, valamint a rendelkezésre álló adatok alapján agresszív a magtartása. A helyszínre 2018. május 16-án 1 óra 37 perc körüli időben érkezett P. V. r. őrmester járőr és V. D. r. őrmester járőrtárs, illetve M. L. r. őrmester járőrvezető és H.D. r. őrmester járőr.

A járőrök első alkalommal 2018. május 16-án 1 óra 39 perckor próbálták meg felvenni a kapcsolatot a panasossal, azonban a II. számú lépcsőház bejáratí ajtaja zárt állapotban volt, ezért a megjelölt lakás utcára néző ablakán kopogtattak, illetve bekiabáltak. A lépcsőház üvegablakán betekintve észlelték, hogy a bejelentő által megjelölt alagsori lakás bejáratí ajtáján kilépett egy férfi, akire illet a bejelentő által adott személyleírás. A panaszos félmeztelenül (felsőruházat nélkül), rövidnadrágban volt, kezében gumibotnak látszó tárgyat tartott. A panaszos a lakása bejáratí ajtaja után megállt és a lépcsőház bejáratí ajtaja felé nézett. Feltéhetően észlelte a járőrök rendőri mivoltát, mert a fényviszonyok erre alkalmasak voltak, továbbá a rendszeresített egyenruhát és a jól láthatósági átvétőt is viseltek. Ezt követően a panaszos egyből visszament a lakásba, ezért a járőrök az érdemi intézkedést nem tudták megkezdeni vele.

Ezek után a panaszoszt az ablakon át több alkalommal felszólították, hogy a lakásából jöjjön ki, illetve öltözzön fel, melynek során a panaszos a lakásból kikiabálva mondta, hogy nem fog kijönni beszélni a járőrökkel. A panaszos a lakásából 2018. május 16-án 1 óra 41 perckor telefonon felhívta a TIK-et és próbált érdeklődni a várható rendőri intézkedéssel kapcsolatban. Az Országos Mentő Szolgálat munkatársai 2018. május 16-án 1 óra 50 perckor érkeztek a helyszínre. A bejelentőt megvizsgálták, majd ezt követően közölték a helyszínen tartózkodókkal, hogy sérülései 8 napon belül gyógyulóak, illetve elmondták, hogy további orvosi vizsgálatok elvégzése miatt a H.Kórház SBO-ra szállították.

A járőrök a TIK tevékenység irányítója utasítására a panaszoszt tájékoztatták, hogy amennyiben nem jön ki a lakásból, a Katasztrófavédelem munkatársait irányítják a helyszínre, akik a lakásba való bejutást biztosítani fogják. A tűzoltók igénybe vételére nem került sor, mert a panaszos 2018. május 16-án 2 óra 05 perckor önként, felöltözve kijött a lakásból, illetve a lépcsőházból, ekkor a járőrök intézkedés alá vonták. Az intézkedés megkezdésekor közölték nevüket, jelvéyszámukat, szolgálati helyüket illetve az intézkedés célját. A panaszoszt személyazonosságának igazolására szólították fel, melynek az adatainak bemondásával eleget tett. A rendszeresített technikai eszközzel ellenőrizték, az adatok valóságtartamát, személyazonossága megállapításra került. A panaszos a cselekményét tagadta, elmondta, hogy az este folyamán senkit sem bántalmazott.

B. J. r. törzsszáslós szolgálatparancsnok 2018. május 16-án 2 óra 10 perckor érkezett a helyszínre, aki a helyszínen tapasztalt körülmények alapján az intézkedést - érkezéséig - jogszerűnek, szakszerűnek, arányosnak állapította meg, ezért annak folytatását nem vette át.

A rendőrök a történetet jelentették a TIK tevékenységirányítójának, aki egyeztetett a H. S. r. alezredessel a BRFK kerületi Rendőrkapitányság * Csoportvezetőjével, aki kérte a panaszos előállítását bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

A rendőrök a panasossal közölték, hogy felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállításra kerül a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, melyet megértett és tudomásul vett.

A panaszos az előállítás során agresszív magatartást nem tanúsított, együttműködően viselkedett, ezért kényszerítő eszköz alkalmazására nem volt szükség.

A panaszos 2 óra 45 perckor sérülés- és panaszmentesen előállításra került. Az előállítást a kezdetétől a végéig K. N. r. őrmester és Ny. T. Zs. r. őrmester hajtotta végre. A panaszossal kizárólag ők kommunikáltak. A többi rendőr az intézkedés esetleges biztosításának céljából érkezett a helyszínre, azonban a panaszos együttműködő magatartása miatt az intézkedésben nem vettek részt.

A panaszos személyi szabadsága 2018. május 16-án 7 óra 55 percig volt korlátozva, melynek során az alábbi intézkedések kerültek végrehajtásra.

2018. május 16-án 2 óra 30 perc és 2 óra 44 perc közötti időszakban az esetet bejelentő tanúnkénti kihallgatása a H. Kórházban.

A szolgálatparancsnok utasítására M. K. r. főtörzsőrmester a panaszoszt 2018. május 16-án 2 óra 45 perckor elhelyezte az előállító egységben. Nyilatkoztatta a panaszoszt a kiértesítéssel kapcsolatban, melynek során az édesanyját, Cs. F.-né jelölte meg kiértesítendő személyként, ekkor a kiértesítés nem járt sikerrel, mert a telefont nem vették fel. 2018. május 16-án 3 óra 37 perckor a kiértesítés a szolgálatparancsnok által sikeresen megtörtént.

K. N. r. őrmester és Ny. T. Zs. r. őrmester 2018. május 16-án 3 óra 28 perctől 4 óra 05 percig tartó időszakban a házkutatás végrehajtásának idejére az intézkedő járőrök a panaszoszt a lakására majd onnan ismét a rendőrkapitányságra kísérték, mert az elsődleges rendőri intézkedés során a helyszínen az elkövetés eszköze nem került feltalálásra. A házkutatás során egy gumibot került elő, mint elkövetési eszköz, amely lefoglalásra került.

2018. május 16-án 4 óra 30 perckor a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűntettének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen nyomozás került elrendelésre.

2018. május 16-án 6 óra 56 perc és 7 óra 16 perc közötti időszakban a fenti számú bűnügyben megtörtént a panaszos gyanúsítottként való kihallgatása, majd 2018. május 16-án 7 óra 16 perckor a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele.

Az eljárás során felmerült a gyanúsított gyorsított bíróság elé állításának, illetve őrizetbe vételének a lehetősége, ezért a panaszos az illetékes Ügyészséggel történt egyeztetést követően panasz -és sérülésmentesen került szabadon bocsátásra 7 óra 55 perckor.

2) A rendőrség továbbá mellékelte M. K. r. főrm. jelentését, amely az alábbiakat tartalmazza:

A jelentéskészítő jelenti, hogy 2018. május 15-én 20 óra 00 perctől 2018. május 16-án 8 óra 00 percig rendkívüli őrszolgálatot látott el.

Az előállítóban 2 óra 45 perckor elhelyezésre kerülő panaszos kérte az édesanyja Cs. F.-né telefonos kiértesítését.

R. főrm. 2 óra 50 perc körül hívta a panaszos édesanyját, de nem vették fel a telefont. Későbbi időpontban 3 óra 37 perckor Cs. F.-né felvette a telefont, akinek R. főrm. elmondta, hogy a fia, a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra előállításra került.

R. főrm. továbbá előadja, hogy a kiértesítés során olyan nem hangzott el, hogy Cs. F.-nének be kéne jönni a Rendőrkapitányságra a panaszosért.

Az ezzel kapcsolatos nyilatkozat kitöltésre került, amit a panaszos is aláírt.

3) Továbbá a rendőrség mellékelte a Ny. T. Zs. r. őrm. 2018. június 19-én kelt jelentését, amely szerint:

A bejelentő a panaszoszt név szerint nem tudta azonosítani, annyit tudott nyilatkozni, hogy a panaszos a II. lépcsőház alagsori lakásban lakik egyedül, továbbá személyleírást adott róla. A bántalmazás helyszínéül a B. utca ...szám alatti társasház bejárata előtti területet jelölte meg.

A helyszínre 1 óra 37 perc körüli időben megérkezett M. L. r. őrm., H. D. r. őrm., P. V. r. őrm. V. D. r. őrm. az intézkedés biztonságos lefolytatása végett.

A rendőrök 1 óra 39 perckor megpróbálták felvenni a kapcsolatot a panaszossal, a megjelölt lakás utcára néző ablakán bekopogtatva, mivel a lépcsőház bejárati ajtaja zárt állapotban volt. Ekkor a lépcsőház üvegablakán betekintve R. őrm. észlelte, hogy az alagsori lakás bejárati ajtaján kilépett a panaszos, akire illetett a bejelentő által adott személyleírás. A panaszos a lakása bejárati ajtaja után megállt és a lépcsőház bejárati ajtaja fele nézett. R. őrm. feltételezi, hogy a panaszos

észlelte, hogy rendőrök keresik, mert a fényviszonyok erre alkalmasak voltak, továbbá a rendszeresített egyenruhát és a jól láthatósági átvetőt is viselték. Ezt követően a panaszos egyből visszament a lakásba. A panaszos egy rövidnadrágban és egy papucsban volt. Ekkor az érdemi intézkedést nem lehetett megkezdeni vele.

Ezt követően a panaszt r. őrm. több alkalommal felszólította, hogy a lakásából jöjjön ki, illetve öltözzön fel, amelynek során elmondta, hogy nem fog beszélni a rendőrökkel. Ekkor az illetékes Központ Tevékenységirányítója azt az utasítást adta, hogy a panaszt tájékoztassák, hogy amennyiben nem jön ki a lakásból, abban az esetben tűzoltót küld a helyszínre, akik szükség esetén a lakásba való bejutásukat biztosítani fogják. Ez a tájékoztatás elhangzott a panaszos felé, azonban a tűzoltók igénybe vételére nem került sor, mert a panaszos 2 óra 05 perckor önként kijött a lakásból, ekkor intézkedés alá vonták a rendőrök. Az intézkedés megkezdésekor r. őrm. a panasossal közölte a nevét, jelvéyszámát, szolgálati helyét, illetve az intézkedés célját.

Amikor a panaszos magától kisétált a lakásból, akkor már pólót, rövidnadrágot, papucsot viselt, amelyet a rendőrök úgy ítélték meg, hogy az évszaknak és időjárásnak megfelelő volt.

R. őrm. előadása szerint az intézkedés mindvégig kulturált hangnemben zajlott.

A panaszos az előállítás közlését követően nem kérte, hogy egyéb ruhát, illetve személyes iratait magához vehesse.

3 óra 28 perctől 4 óra 05 percig a panaszt a nyomozók kérésére r. őrm. a helyszínre visszakísérte házkutatás céljából, melynek során bilincset és vezető szíjat alkalmaztak, amely sérülést nem okozott.

4) K. N. r.őrm. 2018. május 18-án az alábbi kiegészítő jelentést készítette:

A helyszínen a rendőri intézkedés során a panaszos ruházatát Ny. T. Zs. r. őrm. átvizsgálta, melynek során közbiztonságra veszélyes, bűncselekményre, illetve szabálysértésre utaló, tárgy eszköz nem került feltalálásra.

5) A rendőrség továbbá mellékelte a bejelentést tartalmazó küldés leírása elnevezésű dokumentumot, amely alapján:

2018. május 16-án, 1 óra 6 perckor F. M.-né bejelentést tett a BRFK ügyeletére, miszerint a szomszédja megtámadta, megütötte egy baseball ütővel és be akar hozzá törni. F. M.-né mentőt nem kér.

6) A rendőrség továbbá mellékelte Budapest Rendőrfőkapitányának 21/2015 számú Intézkedését A panaszt a Rendőrkapitányságról a tartozódási helyére visszaszállították házkutatás céljából.

A panasossal szemben a Budapest Rendőrfőkapitányának 21/2015 számú Intézkedése alapján jártak el a rendőrök, amely a fogvatartottak kísérésének, valamint a rendőrségi fogdán kívüli rendkívüli őrszolgálat biztonságos végrehajtásáról szóló intézkedés értelmében a fogvatartott átkísérésének, valamint a rendőrségi fogdán kívüli rendkívüli őrszolgálat biztonságos végrehajtásáról szóló Intézkedés 25. pontjában foglaltak alapján, amely szerint: „kísérést végrehajtó rendőr a feladatát rendszeresített felszereléssel- bilincsekre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel- teljesítse” került alkalmazásra. A panaszos kezét előre bilincseltek. A kényszerítő eszköz alkalmazása 2018. május 16-án 3 óra 28 perctől 4 óra 5 percig tartott, sérülést nem okozott.

Budapest Rendőrfőkapitányának 21/2015 számú - A fogvatartottak kísérésének, valamint a rendőrségi fogdán kívüli rendkívüli őrszolgálat biztonságos végrehajtásáról – Intézkedése (továbbiakban intézkedés) 2. pontjának b) pontja értelmezi a kísérés fogalmát majd ezen belül a d) illetve e) pontok a belső illetve a külső kísérés fogalmát. Az intézkedés mindkét fogalom esetében utal a 3/2015. számú ORFK Utasítás - a rendőrség fogdaszolgálati szabályzatáról - rendelkezéseire, amelyek kizárólag a rendőrségi fogdán fogvatartott személyekkel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz.

7) A rendőrség mellékelte az előállítás végrehajtásáról /kényszerítőeszköz alkalmazásáról szóló jelentéseket, amelyek szerint a panasossal szemben:

2018. május 16-án 2 óra 05 perckor az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatást, az Rtv. 31.§ (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és az

Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pont alapján bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása került - alkalmazásra. Az intézkedés során kényszerintézkedést nem alkalmaztak. A rendőri intézkedés során sérülés nem keletkezett. Az Rtv. 18.§ (1) bekezdése alapján az előállított a hozzátartozója/képviselőjének kiértesítését kérte.

A személyes szabadság korlátozásának helye: (utcán) B. utca szám alatti helyen.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása pontnál a panaszossal szemben intézkedő rendőr jelenti, hogy 2018. május 16-án 1 óra 10 perckor az illetékes Központ Tevékenységirányítója azt az utasítást adta részére, hogy menjen a B. utca ...szám előtti helyre, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy egy nőt a szomszédja (a panaszos) egy baseball ütővel fejte.

A címre 1 óra 17 perckor megérkezett r.őrm. ahol felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy 00 óra 30 perc körüli időben a bejelentett lakcímen a falszomszédjának az udvarra néző ablakán többször bekopogott, továbbá kérte, hogy a zenét halkítsa le, mivel nem tud tőle pihenni. A panaszos erre nem volt hajlandó, majd kis idő múlva a panaszos a lakásából egy baseball ütővel vagy gumibottal (pontosan nem tudta megmondani) kijött, majd minden szóváltás nélkül egy alkalommal a nála lévő eszközzel arcon ütötte, amelynek helyét a bejelentő fájlalta és láthatóan fel volt dagadva.

Ezek után az OMSZ munkatársai 1 óra 50 perckor a helyszínre érkeztek, a vizsgálatok elvégzése után r. őrm.-nek elmondták, hogy a bejelentő sérülései 8 napon belül gyógyuló sérülések, illetve elmondta, hogy további orvosi vizsgálatok elvégzése miatt őt kórházba szállítják.

R. őrm. ezután a panaszos udvarra néző kisablakán többször bekopogott, valamint felszólította, hogy jöjjön ki a lakásból a cselekményeket tisztázni.

A panaszos ezt követően a lakásából kilépett, majd észlelte, hogy a lakóház előtt állnak a rendőrök (a panaszos kezében gumibotnak látszó eszköz volt), majd visszasétált a lakásba és az ajtót becsukta. Ezt követően r. őrm. újból felszólította, hogy jöjjön ki a lakásból, ne vonja ki magát a rendőri intézkedés alól, azonban ő azt válaszolta, hogy nem fog kijönni, ő nem csinált semmit, nem akar a rendőrökkel beszélni.

Néhány perccel később a panaszos a lakásból önként kisétált, majd r. őrm. intézkedés alá vonta. A panaszost személyazonosságának igazolására felszólította r. őrm., amelynek az adatainak bemondásával eleget tett. R. őrm. a bediktált adatokat a Nova mobilon keresztül ellenőrizte, amelyek a valóságnak megfeleltek. A panaszos a cselekményét tagadta, elmondta, hogy az este folyamán senkit sem bántalmazott.

2 óra 10 perckor a helyszínre érkezett B. J. r. tzls. szolgálatparancsnok, továbbá 2 óra 15 perckor a helyszíni szemlebizottság K. V. r. ftőrm. vezetésével.

R. őrm. a történetet jelentette az illetékes Központ tevékenységirányítójának, aki egyeztetett a kerületi *Csoportvezetővel, aki kérte a panaszos előállítását, felfegyverkezve elkövetett garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

R. őrm. tájékoztatta a panaszost, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt (felfegyverkezve elkövetett garázdaság) előállítják a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra további intézkedések megtétele céljából, melyet megértett és tudomásul vett.

A helyszínen a panaszos agresszív magatartást nem tanúsított, így vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

R. őrm. a helyszínen tanú -illetve kamerakutatást végezett, amely nem vezetett eredményre.

Ezután a panaszost a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra r. őrm. beszállította, majd 2 óra 45 perckor sérülés -és panaszmentesen B. J. r. tzls.-nek átadta. A panaszos erősen ittas állapotából fakadóan alkoholszondát akartak vele szemben alkalmazni, de a panaszos azt nem volt hajlandó megfűjni.

A védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli közlés a 23/2003. (V1.24.) BM-IM együttes rendelet 4. §. (4) bekezdése alapján 2018. május 16-án 2 óra 40 perckor megtörtént.

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató kiadásra került

Az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került.

A panaszos további intézkedés végett 2018. május 16-án 2 óra 45 perckor átadásra került a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra.

III.

A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A) A 2018. május 28-án előterjesztett panaszbeadványban sérelmezi a panaszos, hogy egy tűzoltó „leszidta” őt, hogy ki kellett mennie helyszínre, amire a panaszos azt felelte, hogy nem ő kérte a tűzoltót, hogy menjen ki.

A Testület hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére: „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A Testület vizsgálati jogkörének személyi hatálya a rendőrökre vonatkozik, a tűzoltó által tanúsított magatartására nem terjed ki a Testület hatásköre, így a panaszbeadvány ezen elemét nem tudta érdemben vizsgálni a Testület.

B) A panaszos továbbá sérelmezi, hogy a Rendőrkapitányságon felvett jegyzőkönyvben tomfa és nem baseball ütő szerepel. A lefoglalt eszköz nem baseball ütő, de a panaszos álláspontja szerint nem is tomfa, mivel a szára le van fűrészelve, tehát a panaszos szerint az gumibot, aminek belül fém, kívül pedig gumi borítása van.

A Testület felhívja a figyelmet arra, hogy az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, azonban a Testület arra vonatkozóan nem rendelkezik hatáskörrel, hogy a rendőrök büntetőjogi felelősségének kérdésében állást foglaljon, erre ugyanis a bíróság rendelkezik hatáskörrel.

A Testület szintén nem jogosult a rendőrség és az ügyészség által, szabálysértési, illetve büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, mivel az ezekkel kapcsolatos panaszokat a Szabálysértési Törvény, valamint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései szerint lehet előterjeszteni.

A Be. 358. § (1) bekezdése értelmében, ha e törvény másként nem rendelkezik, az ügyészség és a nyomozó hatóság az eljárási cselekményről írásbeli jegyzőkönyvet készít. Továbbá a 359. § (2) bekezdése szerint a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell c) a bizonyítási eszköz bemutatásának megtörténtét, valamint azoknak az eljárás szempontjából lényeges tartalmát, valamint a (3) bekezdés alapján a jegyzőkönyvben a (2) bekezdésben foglaltakat röviden, a szükséges

részletességgel kell leírni. Ha valamely kérdés, kifejezés vagy kijelentés pontos szövege jelentős, azt szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni. A (4) bekezdés rögzíti, hogy a bizonyítási eszköz ismertetése, valamint tárgyi bizonyítási eszköz csatolása esetében a jegyzőkönyvben csupán ennek megtörténte kell utalni.

A 372. § (1) bekezdése rendelkezik a panasztételi lehetőségről, amely szerint a gyanúsított és a védő a gyanúsítás, illetve a gyanúsítás változása ellen annak közlésekor a gyanúsított kihallgatását végző ügyészségnél vagy nyomozó hatóságnál panaszt terjeszthet elő. Ha a védő a gyanúsítás, illetve a gyanúsítás változásának közlésekor nincs jelen, a panaszt a gyanúsított kihallgatásától számított nyolc napon belül terjesztheti elő.

Ennek következtében a Testület nem rendelkezik hatáskörrel a panaszos által a jegyzőkönyvben sérelmezett adatokra vonatkozóan.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát, a VI. cikk (2) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való alapvető jogát, a XX. cikke szerinti testi egészséghez fűződő, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2018. május 17-én 1 óra körül a tartózkodási helyén, arra lett figyelmes, hogy az ablakán kopognak, illetve kiabálnak, hogy menjen ki. A panaszos kinézett az ajtón és azt látta, hogy rendőrök keresik őt. Ezek után a panaszos felhívta a 112-es, majd a 107-es telefonszámokat és elkérte a BRFK kerületi Rendőrkapitányság számát, hogy elmesélje a vele történeteket. A panaszosnak a telefonban az ügyeletes tiszt azt a tájékoztatást adta, hogy azonnal menjen ki a lakásból, különben a tűzoltók a panaszosra „törnek” az ajtót. A panaszos ezek után kiment a lakásából, ahol a rendőrök közölték vele, hogy közterületen baseball ütővel garázdaságot követett el.

A rendőrség tájékoztatása alapján, K. N. r. őrmester és N. T. Zs. r. őrmester 2018. május 15-én 20 órától 8 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot látott el. A TIK utasítására 2018. május 16-án 1 óra 17 perckor megjelentek a B. utca ...szám alatti lakáson, mert a bejelentés szerint a bejelentőt a szomszédja egy baseball ütővel bántalmazta. A járőrök első alkalommal 2018. május 16-án 1 óra 39 perckor próbálták meg felvenni a kapcsolatot a panaszossal, azonban a II. számú lépcsőház bejárati ajtaja zárt állapotban volt, ezért a megjelölt lakás utcára néző ablakán kopogtattak, illetve bekibáztak. A lépcsőház üvegablakán betekintve észlelték, hogy a bejelentő által megjelölt alagsori lakás bejárati ajtaján kilépett egy férfi, akire illet a bejelentő által adott személyleírás. A panaszos félmeztelenül (felsőruházat nélkül), rövidnadrágban volt, kezében gumibotnak látszó tárgyat tartott. A panaszos a lakása bejárati ajtaja után megállt és a lépcsőház bejárati ajtaja felé nézett. Feltehetően észlelte a járőrök rendőri mivoltát, mert a fényviszonyok erre alkalmasak voltak továbbá a rendszeresített egyenruhát és a jól láthatósági átvetőt is viseltek. Ezt követően a panaszos egyből visszament a lakásba, ezért a járőrök az érdemi intézkedést nem tudták megkezdeni vele.

Ezt követően a panaszost az ablakon át több alkalommal felszólították, hogy a lakásából jöjjön ki, illetve öltözzön fel, melynek során a panaszos a lakásból kikiabálva mondta, hogy nem fog kijönni beszélni a járőrökkel. A panaszos a lakásából 2018. május 16-án 1 óra 41 perckor telefonon felhívta a TIK-et és próbált érdeklődni a várható rendőri intézkedéssel kapcsolatban. A járőrök a TIK tevékenység irányítója utasítására a panaszost tájékoztatták, hogy amennyiben nem jön ki a lakásból, szükség esetén a Katasztrófavédelem munkatársait irányítják a helyszínre, akik lakásba való bejutást biztosítani fogják. A tűzoltók igénybe vételére nem került sor, mert a

panaszos 2018. május 16-án 2 óra 05 perckor önként, felöltözve kijött a lakásból illetve a lépcsőházból, ekkor a járőrök intézkedés alá vonták. Az intézkedés megkezdésekor közölték nevüket, jelvéyszámukat, szolgálati helyüket illetve az intézkedés célját. A panaszt személyazonosságának igazolására szólították fel, melynek az adatainak bemondásával eleget tett. A rendszeresített technikai eszközzel ellenőrizték az adatok valóságtartamát, személyazonossága megállapításra került. A panaszos a cselekményét tagadta, elmondta, hogy az este folyamán senkit sem bántalmazott.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

a) A Testület először az intézkedési kötelezettség megalapozottságát vizsgálta.

A bejelentés alapján felmerült a gyanú, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdése értelmében, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, valamint a (2) bekezdés d) pontja alapján a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot felfegyverkezve követik el.

Továbbá a Btk. 164. § (1) bekezdése alapján, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. (2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A bejelentés szövege alapján a panaszos egy gumibottal rátámadt a bejelentőre, ez felvetette olyan jogellenes cselekmény gyanúját, ami az intézkedés megkezdését szükségessé tette.

A fentieket összegezve a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a rendőrök az intézkedési kötelezettségüket hogyan fogantatosították.

A rendőrök az intézkedési kötelezettségük alapján igazoltatást fogantatosítottak a panaszossal szemben.

Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos felfegyverkezve követette el a garázdaság büntettét a rendőr az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján - „A rendőr a feladata ellátása során a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani” - személyi adatainak megállapítása érdekében igazoltatta. A bejelentő az őt bántalmazó férfiról személyleírást tudott adni, megnevezni nem tudta, így a rendőröknek a helyszínre kiérkezve szükséges volt felderíteni, majd

igazoltatni a feltételezett elkövetőt (a panaszt). Tekintettel arra, hogy bűncselekmény gyanúja merült fel a panaszossal szemben, szükséges volt a panaszos személyazonosságának a megállapítása. Jelen esetben a panaszos az intézkedés megkezdésekor gatyában és hiányos felsőruházatban ment ki az utcára a rendőri felszólítást követően, ennek következtében semmilyen, a személyazonosságára alkalmas igazolvány nem volt a panaszosnál. A panaszos az igazolásra felszólításnak az adatainak bemondásával eleget tett. A rendőrök ezen adatokat rendszeresített technikai eszközzel ellenőrizték, az adatok valóságtartamát, a panaszos személyazonossága megállapításra került. Az Rtv. 29. többi szakasza rendőri mérlegelési körbe tartozik, hogy mit fogad el igazolásként.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült a panaszos személyazonosságának a megállapításakor.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg, amelynek kapcsán az alábbi álláspontra jutott.

a) Az első vizsgált panaszelem az előállítás jogalapja volt.

A panaszos a beadványában előadta, hogy először amikor bevitték a Rendőrkapitányságra akkor nem tudta, hogy miért vitték be, majd amikor másodjára visszavitték akkor reggelig bent tartották.

A rendőrség tájékoztatása alapján a bejelentő a bejelentésben elmondta, hogy a szomszédja egy gumibottal rátámadt. Amikor a rendőrök a helyszínre érkeztek akkor a panaszos egy gumibottal a kezében ment ki a házból, valamint a rendőrök látták, hogy a bejelentő arca fel volt dagadva, akihez mentőt hívtak. A helyszínen tapasztaltak megerősítették a bejelentésben elmondottakat, amely alapján felmerült a gyanú jogellenes cselekmény elkövetésére, ennek következtében a rendőrök a panaszos előállítása mellett döntöttek. Az előállítás kezdetén az intézkedésben tájékoztatták a panaszt, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt intézkednek vele szemben.

Az Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. A bejelentés alapján gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos megvalósította a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdése értelmében, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, valamint a (2) bekezdés d) pontja alapján a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot felfegyverkezve követik el.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület véleménye szerint a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte a bűncselekmény felderítése érdekében, így fennállt a panaszossal szembeni intézkedés – előállítás – megkezdéséhez szükséges mértékű gyanú.

b) Mivel azonban az idézett rendelkezés az előállítás végrehajtását az abban foglalt feltétel teljesülése esetére – bűncselekmény gyanúja – nem kötelező jelleggel írja elő, hanem az intézkedő rendőrnek mérlegelési jogkört biztosít, a Testület a rendőri intézkedést az arányosság követelményére figyelemmel is szükségesnek tartotta értékelni. Testület vizsgálta, hogy a jogalap birtokában foganatosított előállítás megfelelt-e az arányosság követelményének, azaz,

hogyan volt-e lehetőségük az intézkedő rendőröknek arra, hogy kisebb jogkorlátozással járó intézkedést fogantossítsanak az intézkedés céljának elérése érdekében.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése rögzíti az arányosság követelményét. Eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával, míg a (2) bekezdés szerint több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az arányosság megítélésekor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

A bűncselekmény tárgya, súlya és a cselekmény jellege, továbbá az a tény, hogy a bíróság elé állítás lehetősége is felmerült, valamint a panaszos kihallgatása indokolta, hogy a rendőrség azonnal fogantossítsa a panaszos előállítását, ennek következtében a Testület arányosnak találta a panaszos előállítását. Az a tény, hogy utóbb mégsem alkalmaztak bíróság elé állítást, nem teszi jogszerűtlenné a panaszos előállítást.

A Testület a fenti indokok alapján indokoltnak tartotta a panaszos szabadság korlátozását.

Mivel adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági követelményének is megfelelt, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

c) A Testület ezt követően az előállítás időtartamát vizsgálta.

2018. május 16-án 2 óra 30 perctől 2 óra 44 perc közötti időszakban a bejelentő sértett tanúkénti kihallgatása történt a H. Kórházban. A panaszos előállítása 2 óra 45 perctől 7 óra 55 percig tartott. A rendőrségi iratok szerint a panaszost az intézkedés helyszínéről a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra szállították, garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt. Ezt követően 3 óra 28 perctől 4 óra 05 percig házkutatás céljából r. örm. és r. örm. visszakisérték a panaszost a tartózkodási helyére. 4 óra 30 perckor nyomozás került elrendelésre. 6 óra 56 perc és 7 óra 16 perc között a panaszos gyanúsított ki hallgatása, 7 óra 16 perckor a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele történt. Az eljárás során felmerült a panaszos gyorsított bíróság elé állításának, illetve őrizetbe vételének a lehetősége, ezért a panaszos az ügyészi egyeztetést követően került szabadon bocsátásra 7 óra 55 perckor.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a házkutatást az intézkedés kezdetén is végre lehetett volna hajtani, hiszen a helyszínre több rendőri egység ment ki, így a Testület indokolatlannak találta a panaszos visszakisérését a Rendőrkapitányságról a tartózkodási helyére. A Testület továbbá indokolatlan holtidőnek találja a 4 óra 30 perc és 6 óra 56 perc közötti 2 óra 26 percet, mivel ebben az idő intervallumban semmilyen nyomozati cselekmény nem került fogantossításra a panaszossal szemben.

Ennek következtében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállításának ideje aránytalan volt, amely súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

3) Ezt követően a Testület a panaszossal szemben alkalmazott bilincs jogszerűségét vizsgálta.

A panaszos beadványában előadta, hogy a Rendőrkapitányságon nem tudja, hogy mennyi idő után kinyitották a fogda ajtaját, megbilincseltek és vezetőpórázon autóba ültették, majd visszavitték a lakáshoz. Az egyik nyomozó kérte a panaszost, hogy nyissa ki a lakás ajtaját, ekkor a panaszos kérte, hogy vegyék le a bilincset róla, de azt nem vették le róla. Erre a panaszos azt mondta, hogy akkor nem nyitja ki a lakás ajtaját, majd a nyomozó elvette a panaszos lakáskulcsát és bement a lakásba, ahonnan egy gumibotot kihozott.

A rendőrség tájékoztatása szerint a házkutatás lefolytatása érdekében a Rendőrkapitányságról a lakásra, majd a házkutatást követően a panaszos Rendőrkapitányságra történő visszakíséréshez vált szükségessé a panaszos kísérése. A panaszos előállítását követően őrizetbe vételére nem került sor, ezért kíséresi utasítás nem készült.

A rendőrség továbbá tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben a Budapest Rendőrfőkapitányának 21/2015 számú Intézkedése alapján jártak el, amely a fogvatartottak kísérésének, valamint a rendőrségi fogdán kívüli rendkívüli őrszolgálat biztonságos végrehajtásáról szóló intézkedés értelmében a fogvatartott átkísérésének, valamint a rendőrségi fogdán kívüli rendkívüli őrszolgálat biztonságos végrehajtásáról szóló Intézkedés 25. pontjában foglaltak alapján, amely szerint: „kísérést végrehajtó rendőr a feladatát rendszeresített felszereléssel- bilincsekre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel- teljesítse” került alkalmazásra. A panaszos kezeit előre bilincseltek. A kényszerítő eszköz alkalmazása 2018. május 16-án 3 óra 28 perctől 4 óra 5 percgig tartott, sérülést nem okozott.

Budapest Rendőrfőkapitányának 21/2015 számú - A fogvatartottak kísérésének, valamint a rendőrségi fogdán kívüli rendkívüli őrszolgálat biztonságos végrehajtásáról – Intézkedése (továbbiakban intézkedés) 2. pontjának b) pontja alapján kísérés: az RSzSz. 76.§ (1) bekezdésében meghatározott tevékenység, amely szerint a kísérőőrök a fogvatartott személyt meghatározott helyre kísérik. Továbbá a d) pont szerint belső kísérés: a Fogd. Út. 2. pont a) alpontja alapján történő kísérése illetve e) pont szerint a külső kísérés: a Fogd. Út. 2. pont e) alpontja alapján történő kísérés fogalmát. Az intézkedés mindkét fogalom esetében utal a 3/2015. számú ORFK Utasítás - a rendőrség fogdaszolgálati szabályzatáról - rendelkezéseire, amelyek kizárólag a rendőrségi fogdán fogvatartott személyekkel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz.

A bilincs alkalmazásának szabályait az Rtv. 48. § rendezi. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdése szerint „bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő. A (6) bekezdés a) pontja szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélszerűbben választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől. A (7) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés alá vont személyt fekvő helyzetben, falnak vagy más tárgynak nyomva megbilincselheti, ha azt a személy aktív

ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartása vagy ezek kialakulásának megelőzése szükségessé teszi.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. A (3) bekezdés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése továbbá kimondja, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

A Testület az átkísérés során alkalmazott kényszerítő eszköz tekintetében az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat fentebb idézett rendelkezésein túl a következő előírásokat vette figyelembe.

A Szolgálati Szabályzat 76. § (1) bekezdése értelmében a kísérő őr feladata a felügyeletére bízott fogvatartott személy meghatározott helyre történő kísérése. Az (5) bekezdés ezen feladat ellátásával összefüggésben azt rögzíti, hogy „ha a kísért személy veszélyessége ezt indokolja, a kísért személyt meg kell bilincselni”.

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy ahogy az a rendőrségi iratokból is kitűnik a panaszos az eredeti intézkedésnél is végig együttműködő magatartást tanúsított, ezért a rendőrök nem tartották indokoltnak a bilincs használatát az intézkedés megkezdésekor, majd a panaszos Rendőrkapitányságra történő szállítása során sem. A rendőrségi iratokból továbbá megállapítható, hogy a panaszos a fogdában sem tanúsított ellenállást. A 3/2015 számú ORFK utasítás kizárólag a rendőrségi fogdán fogvatartott személyekkel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz, így jelen esetben a Testület a vizsgálatokor az Rtv. 48.§ a) és d) pontja alapján vizsgálta a bilincs jogszerűségét, amely indokok egyike sem állt fent a panaszossal szemben, amely jogalapot teremtett volna a bilincs alkalmazására. A Testület továbbá megjegyzi, hogy a szökésnek egy fiktív, távoli veszélye sosem lehet alapja, csak és kizárólag a közvetlen és konkrét veszély indokolhatja a bilincselést.

Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga súlyosan sérült, mivel a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor.

4) A Testület ezt követően a rendőrök szolgálati fellépésének a módját vizsgálták.

A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépésének módját és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztását. A panaszos továbbá előadta, hogy kérte az egyik rendőrt, hogy adja meg az adatait vagy igazolják magukat, de ezt megtagadták.

A rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedés kezdetén, 2018. május 16-án 2 óra 5 perckor a rendőrök bemutatkoztak, közölték az azonosító számaikat, az intézkedés tényét és célját. Szolgálatukat egyenruhában, azonosítóval látták el.

Rtv. 20. § (1) bekezdése alapján a rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az

intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. (4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról 4. § (1) bekezdése értelmében a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőröknek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevüket és azonosító számukat, illetve az intézkedés célját közölniük kell.

Az előadások közötti ellentmondást további bizonyítékok hiányában nem lehetett feloldani, így a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy rendőrök betartották-e az Rtv. 20.§ előírásait.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a rendőrök szolgálati fellépésének módjának és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztásának tekintetében nem megállapítható, mivel az ellentmondás nem feloldható a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.

5) A Testület vizsgálta a rendőri intézkedés során a panaszossal szemben alkalmazott hangnemet és bánásmódot.

A panaszos sérelmezi azt, ahogy a rendőrök beszéltek vele: „ne nézzem, őket hü..ének azonnal mondjam el mi történt”. Továbbá az egyik fiatal őrmester, aki a panaszos szerint nem parancsnoki beosztásban volt, erőszakosan rászólt, hogy beszéd közben a panaszos a kezével ne mutogasson, majd szólt a többi rendőrnek, hogy „mit szá..dunk vele vigyük be a francba”. A panaszos kérte, hogy menjenek vissza a lakásba, hogy ellenőrizni tudja, hogy lekapcsolta-e a tűzhelyet, de ezt nem akarták megengedni, ekkor a panaszos jelezte, hogy együttműködik a rendőrökkel, nem tanúsít ellenállást. A panaszos előadta, hogy ezek után „nagy nehezen” lementek vele a lakásba, azonban azt, hogy felöltözzön vagy az iratait magához vegye, már nem engedték meg neki. A panaszosnál csak a lakáskulcsa és a mobiltelefonja volt. A panaszos továbbá előadta, hogy pólóban, rövidnadrágban, és papucsban hagyta el az otthonát. A panaszos sérelmezi, hogy a nyomozó, aki bement a lakásba, megjegyezte a panaszosnak, hogy reméli, hogy nem biztonsági őrként dolgozik, illetve, hogy ezek után legalább 1 hétig fogva tartják majd a panaszost a rendőrségen.

A rendőrség tájékoztatása alapján az intézkedés mindvégig kulturált hangnemben zajlott. A panaszos az előállítás közlését követően nem kérte, hogy egyéb ruhát, illetve személyes iratait magához vehesse.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett

pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése során megállapította, hogy a panaszosi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentét feszül a rendőrök által alkalmazott hangnem, és bánásmód tekintetében, amelyet a Testületnek – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem állt módjában feloldani. A Testület így nem tudta a helyszíni cselekményeket rekonstruálni, ennek következtében pedig nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőrök által alkalmazott hangnem és bánásmód kérdésében.

Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a hangnem és a bánásmód vonatkozásában.

6) A Testület ezt követően vizsgálta, hogy a rendőrök eleget tettek-e az értesítési kötelezettségüknek.

A panaszos beadványában előadta, hogy az édesanyját 2018. május 17-én 3 óra 30 perckor értesítették, hogy menjen be a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra, mert amíg nem megy be, addig nem engedik haza a panaszost. A panaszos sérelmezi a túlzott és elfogult eljárást, hiszen szerinte nem történt olyan dolog, ami ezt indokolná.

A rendőrség tájékoztatása szerint a szolgálatparancsnok utasítására M. K. r. főtörzsőrmester a panaszost 2018. május 16-án 2 óra 45 perckor elhelyezte az előállító egységben. Nyilatkozta a panaszost a kiértesítéssel kapcsolatban, melynek során az édesanyját, Cs. F.-né jelölte meg kiértesítendő személyként, ekkor a kiértesítés nem járt sikerrel, mert a telefont nem vették fel. 2018. május 16-án 3 óra 37 perckor a kiértesítés a szolgálatparancsnok által sikeresen megtörtént. A rendőrségi iratok alapján a kiértesítés során Cs. F. –né részére nem hangzott el olyan tartalmú tájékoztatás, hogy a panaszos kizárólag akkor kerül szabadon bocsátásra, amennyiben az édesanyja megjelenik. A rendőrség megküldte a Testület számára a nyilatkozatot, amelyben a panaszos tudomásul vette, hogy 2018. május 16-án 3 óra 37 perckor az édesanyja kiértesítése megtörtént.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozója vagy más személy értesítését kérje, ennek érdekében a fogvatartottat nyilatkoztatni kell. A fogvatartott által értesítendőnek megjelölt személy értesítésének

kötelezettsége a rendőrséget terheli, az értesítést a rendőrség indokolatlan késedelem nélkül teljesíti. Ha az értesítés ténye az eljárás során keletkezett adatok alapján veszélyezteti az intézkedés célját, akkor az értesítést el kell halasztani és akkor kell megtenni, amikor a veszélyeztetés már nem áll fenn. Ha az értesítés ténye nem, de a fogvatartott által megjelölt személy értesítése veszélyezteti az intézkedés célját, akkor őt fel kell hívni arra, hogy más személyt jelöljön meg. Ha a fogvatartott olyan más személyt jelölt meg, akivel kapcsolatban az értesítésnek nincs akadálya, a rendőrség az utóbb megjelölt személyt értesíti. Ha a fogvatartott kiskorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét. Ha a fogvatartott esetében a büntetőeljárás vagy a szabálysértési eljárás szabályai alkalmazásának van helye, az ezen eljárásokra vonatkozó különös rendelkezések szerint kell eljárni.

Az Rtv.33.§ (3) bekezdése szerint A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani. (4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A panaszossal szemben a személyi szabadságot korlátozó intézkedés a rendőrségi iratok alapján 2018. május 16-án 7 óra 55 perckor megszűnt és a panaszos az édesanyja nélkül szabadítva lett, így a Testület elfogadja azt a rendőrségi álláspontot, amely szerint nem hangzott el olyan kijelentés, hogy a panaszost csak az édesanyja közreműködésével engedik haza. **Ennek következtében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült az értesítési kötelezettség vonatkozásában.**

7) A Testület vizsgálta az előállító helyiség állapotát

A panaszos 2018. május 17-én, 8 óra 30 percre ért haza, ahol azt tapasztalta, hogy nagyon viszket és tele van poloskacsipésekkel

A BRFK Gazdasági Igazgatóságának tájékoztatása szerint az előállító egység 2018 második negyedévében a panaszos előállítását megelőzően, utolsó alkalommal 2018. április 18-án került fertőtlenítésre, illetve rovarirtásra. A rendőrség tájékoztatta a Testületet arról, hogy az előállító egység vonatkozásában meghatározott, 3 havonta történő fertőtlenítésen kívül történt fertőtlenítés.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

A Testület további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az előállító helyiségben tapasztalt állapotokról, ezért a panaszos testi-lelki egészséghez való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

IV.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2018. május 28-án, a rendőrségnek kellő jogalapja volt az intézkedés megkezdéséhez, így a panaszosnak nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez való joga nem sérült a panaszos személyazonosságának a megállapításakor. Mivel adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére más, kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás végrehajtása, ezért álláspontja szerint az előállítás az Rtv. arányossági követelményének is megfelelt, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. Ennek következtében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállításának ideje aránytalan volt, amely súlyosan sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

Mindezekre tekintettel a Testület a bilincseléssel kapcsolatban megállapította, hogy a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga súlyosan sérült, mivel a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor. Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a rendőrök szolgálati fellépésének módjának és azonosítási kötelezettségük teljesítésének elmulasztásának tekintetében nem megállapítható, mivel az ellentmondás nem feloldható a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. Mindezekre tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható a hangnem és a bánásmód vonatkozásában. A Testület további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában nem tudott megnyugtatóan állást foglalni az előállító helyiségben tapasztalt állapotokról, ezért a panaszos testi-lelki egészséghez való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Az egyes alapjogok sérelme már egyenként is elérte azt a szintet, amely a Testület súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozza, ezért a többszöri jogsérelmet súlyosító körülményként értékelte a Testület. Ennek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2019. április 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag